

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/209/2014
Identifikačné číslo spisu: 6014200075
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6014200075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci G. W., bytom N., zastúpeného JUDr. Danielou Komorovou, advokátkou so sídlom Kukučínova 20, Banská Bystrica, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. septembra 2014, č. k. 21Sd/11/2014-28, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o návrhu o súlade ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 10. septembra 2014, č. k. 21Sd/11/2014-28, zrušil rozhodnutie odporkyne číslo XY zo 16. decembra 2013 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Odporkyni uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 209,73 € na účet jeho právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Preskúmaným rozhodnutím číslo XY zo 16. decembra 2013 odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku, s odôvodnením, že v období pred vznikom invalidity, t. j. pred 21. októbrom 2010, nezískal potrebný počet, najmenej 10 rokov obdobia dôchodkového poistenia. Pred vznikom invalidity, pred 21. októbrom 2010, získal 2678 dní, t. j. 7 rokov a 123 dní poistenia, preto nespĺňa jednu z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok. Odporkyňa súčasne v rozhodnutí, s poukázaním na ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. uviedla, že obdobie výkonu služby colníka od 01. júna 1992 do 31. decembra 2008 nie je možné navrhovateľovi hodnotiť pre nárok na invalidný dôchodok, pretože získal obdobie výkonu služby colníka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok.

Krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi bol rozhodnutím Colného riaditeľstva SR zo dňa 21.01.2009 za dobu výkonu štátnej služby podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z.z. v trvaní 17 rokov a 4 dni

priznaný výsluhový dôchodok. Ďalej bolo preukázané, že navrhovateľovi nebol priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Súd sa stotožnil s právnym názorom právnej zástupkyne navrhovateľa, že podmienky stanovené v § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne a to vznik nároku na výsluhový dôchodok a priznanie invalidného výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Vzhľadom na to, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok, ale nebol mu súčasne priznaný ani jeden z uvedených dôchodkov, súd napadnuté rozhodnutie zrušil ako nezákonné, pretože odporkyňa nesprávne právne posúdila žiadosť navrhovateľa. Podľa názoru krajského súdu odporkyňa by mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme, následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku, vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia a až takto vypočítaná dávka môže zachovať všetky oprávnené nároky uvedených poistencov osobitného systému a nebude poškodzovať odporkyňu.

Rozsudok krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním. Namietala, že pri posúdení nároku na dôchodok boli navrhovateľovi zhodnotené všetky preukázané obdobia jeho dôchodkového poistenia. Navrhovateľ ku dňu vzniku invalidity získal 7 rokov a 123 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Obdobie výkonu služby colníka od 01. júna 1992 do 31. decembra 2008 nie je možné navrhovateľovi hodnotiť pre nárok na invalidný dôchodok, pretože získal obdobie výkonu služby colníka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok (§ 60 ods. 2 a § 255 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. S názorom krajského súdu, ktorý sa stotožnil s výkladom právnej zástupkyne navrhovateľa ohľadom ustanovenia § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. tak, že podmienky stanovené v uvedenom zákonom ustanovení musia byť splnené kumulatívne, a to vznik nároku na výsluhový dôchodok a priznanie invalidného výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z., odporkyňa nesúhlasila. Podľa jej názoru účelom uvedeného ustanovenia je zabrániť poskytnutiu dvoch dôchodkov za tú istú dobu poistenia. Žiaden právny predpis neumožňuje, aby policajtovi a profesionálnemu vojakovi vznikol nárok na všetky uvedené druhy dôchodkov súčasne. Požadovať kumulatívne splnenie podmienok stanovených v § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. by spôsobovalo nevykonateľnosť uvedeného ustanovenia. Keďže navrhovateľ získal obdobie výkonu služby colníka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nie je možné hodnotiť dobu výkonu služby colníka v zmysle ustanovenia § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. pre nárok na invalidný dôchodok. Súčasne poukázala na to, že Československá republika sa zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o III. časť Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 týkajúcej sa starobných dôchodkov. K druhej časti Dohovoru č. 128, týkajúcej sa invalidných dávok, nepristúpila, preto nemožno aplikovať čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb., ktorý sa na invalidné dôchodky nevzťahuje. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V inej veci, vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 9So/138/2014 a týkajúcej sa danej problematiky, t. j. potrebnej doby dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok, Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 29.11.2016 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v

tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd v súlade s § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. konanie o odvolaní navrhovateľa prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu v konaní o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a 3 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 111 ods. 1 O.s.p. ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 druhá veta O.s.p.).